

Album alder

4. *Den tid noget har været til.* Sorgen druknes i deadlines, sagde en nær fjern ven til ham gennem en knitrende telefon. Han råbte tilbage: men omvejen er jo blevet mig altfor direkte. Støjen tar over, venen lægger røret på og hører ikke: den er efterhånden blevet den sikre vej til ophøret af hvis.

8. *Et ubevogtet Udbrud, en tilfældig Mine, en uvilkårlig Gestus.* Mod de tomme ansigter stiller han latteren. Den eksploderer forsinket, varsler en ubønhørlig pause. Han træffes af en beslutning, han intet kan stille op imod: den holder ham på et skridts afstand af fortid og af fremtid. Ansigtet stivner mellem to latterkramper, diskret, den sene viden tøver ved synet af sig selv. Han står på den anden side, kender ikke vejen tilbage.

9. *Ingens skratt ur munnen.* Ham med omfoldet papir i venstre hånd og højre hånds lodretgående gestus. Det ligner korsets tegn, det er det ikke. Sindet er født tungt, uden vilje til mørkelæsning. Ubemærkede billeder dannes i nødvendige øjeblikke, hånden lukkes om sandheden i det sidste af dem. Det ene brister i forsøget på at begribe det andet. Han strækker sig helt ud, gør os truslen udholdelig. Det minder os om hvad vi ler os væk fra, en lyst der knækker i angst. Vi gnider tårer tørre, han drejer kinden bort.

[luk]